

ntur, ac si in dicta constitutione revocatoria non essent comprehensa; an vero aliqua indigeant revalidatione, tam in temporalibus, quam in spiritualibus? & mox dictam Sacram Congregationem verbis hisce rescripisse: "Sacra Congregatio &c. prædictas gratias, & privilegia in dicta revocatoria constitutione non comprehendendi, nullaque revalidatione indigere, proindeque validas fore, & esse, eisdemque secure uti posse censuit, prout alias fuit responsum." Vide Castelin. *de elect. canon. c. 5. n. 37.*

- 25 Inixi autem huic rescripto complures negativam in hac questione opinionem tenent. Sed non convenienter, de intelligentia privilegii sortiens effectum, qui habeat tractum successivum. Confer Grueber *loc. cit. num. 50.*
- 26 §. 51. Non omittendum vero, quod Amort. *in addit. ad num. 50.* "Hanc conclusionem (inquit) admittendam quidem esse quoad privilegia personalia, de quibus agit illa Molinæ interrogatio, & Sac. Congregationis responsio. Non vero extendenda ultra personas actu gaudentes usu privilegii. Ratio est, quia in præsentibus illius clausulæ exceptivæ Pontificia præsumenda esse, qualis debuit esse juxta leges prudentiæ. Quum ergo prudentia solum suadeat excipi personas, non successores, solum inter exceptos censendi sunt tempore Gregorii XV. actu gaudentes usu privilegii?"
- 27 At verba ac eorum Ordinibus pandunt actum haud fuisse solummodo de privilegiis concessis Generalibus, & Vicariis Generalibus &c. Quod si actum dicendum sit de privilegiis solummodo concessis Generalibus, & Vicariis Generalibus, nisi ea fuerint restricta ad eos, qui tunc munera illa obibant, non video cur ad successores non sint transitura.
- 28 Privilegia vivæ vocis oraculo concessa, de quibus testati sunt Officiales Summi Pontificis, quibus vi officii de privilegiis Pontificiis oretenus concessis fides haberi solet, non esse revocata, communis sententia est in hinc secunde Bullæ Urbani VIII. incipient. Aliàs felicis recordationis. Intellige tamen modo non sint contraria decretis Concilii Tridentini, vel Pontificiarum constitutionum, ut probe monet Amort. *in addit. ad Grueber dict. loco n. 53.*
- 30 At magna est dissensio, quinam veniant nomine Officialium, quorum facta attestatio de concessis vivæ vocis privilegiis sufficit, ut non sint revocata. Ad Grueber *dicto opere n. 54.* & ibi Amort. *in addit.*
- 31 Pariter in eam communiter eunt Doctores sententiam, privilegia oretenus primitus concessa, ac postea per constitutiones Pontificias, motu proprio, & ex certa scientia confirmata, non comprehendendi in constitutionibus revocatorii privilegiorum. Vide innumeris Auctoritates relatæ à Grueber *eodem loco n. 55.* tum rationes ab eo numeris sequentibus adductas. Sed Amort. *in addit.* hanc opinionem impugnat.
- 32 Impugnat quoque idem Amort. *in addit. ad n. 56.* opinionem illam, quod privilegium primum per Bullam concessum uni Religioni, deinde vero alteri communicatum per oraculum tantum vivæ vocis, non veniat sub generali revocatione oraculorum vivæ vocis.
- 33 Reliquum est, ut duo adnotemus. Alterum est, quod revocata tantummodo dici debent privilegia oretenus concessa ante Bullas revocatorias, non item post ipsas. Recte vere ait Amort. *in addit. ad Grueber loc. cit. numer. 54.* "Non esse verisimile ullum Romanum Pontificem post ea tempora voluisse, aut velle integris Communitatibus concedere privilegium notabile sine scriptura authentica. Solum enim privilegia personalia solum concedi aliquando sine forma probante non publica." Alterum est, quod si qua post Bullas revocatorias concessa sunt privilegia, vel concedentur vivæ vocis oraculo, ea veniunt sub generali privilegiorum revocatione. Etenim si Papa, vel Concilium intendit revocare privilegia omnia etiam scripta, adeoque matura deliberatione edita; multo sane magis revocare intendit privilegia vivæ vocis Oraculo concessa, ut contra Grueber *dict. loc. n. 45.* firmat Amort. *in addit.*

ORACULUM SUPERSTITIOSUM.

Vide verb. Superstitio num. 32.

ORATIO.

SUMMARIUM.

- 1 ORATIONIS nomen sumitur tripliciter, scilicet generalissime, generaliter, & specialiter.
- 2 Quid significet oratio sumpta generalissime, quid sumpta generaliter, & quid sumpta specialiter.
- 3 Oratio specialiter seu proprie sumpta definitur.
- 4 Oratio recte dividitur in mentalem, & vocalem, & que utraque sit.
- 5 Oratio vocalis debet habere necessario adjunctam mentalem, seu internam.
- 6 Oratio vocalis dividitur in privatam, & publicam, & que sit utraque.
- 7 Oratio vocalis usum rationis habentibus est necessaria aditus præcepti divini, positivi & naturalis.
- 8 Immo oratio secundum ordinarium Dei concursus salvandi adultus, est ipsis necessaria ad salutem, etiam necessitate mediæ.
- 9 Quamvis tempus, quo urget obligatio orandi, per se loquendo, & ex virtute Religionis determinari non possit, necessarium tamen est, ut non nimis diu ab oratione desistamus.
- 10 Per accidens vero, & saltem ex lege charitatis tenetur quilibet homo orare in variis casibus, qui assignantur.
- 11 Respectu autem aliquorum particularium personarum potest insuper adesse obligatio orandi in quatuor specialibus casibus, qui assignantur.
- 12 Oratio fieri potest pro omnibus, qui necdum sunt in termino.
- 13 Non est orandum pro Sanctis, qui sunt in celo, quamvis possit illis peti nova gloria accidentalis.
- 14 Item nec est orandum pro Damnatæ.
- 15 Orandum est tamen pro Animabus Purgatorii.
- 16 Anima in Purgatorio probabilius orat pro nobis, & ad hoc recte invocatur.
- 17 Anima in Purgatorio orat Deum pro se ipsis.
- 18 Angeli, & Sancti in celo, & orant pro nobis, & à nobis recte, & salubriter invocantur tamquam Intercessores apud Deum, ad num. 19.
- 20 Homines Sancti, & justi in hoc mundo recte, & salubriter orantur & invocantur ut intercessores nostri apud Deum.
- 21 Adducitur, & solvitur instantia de invocatione Sanctorum.
- 22 Oratio ex Christi promissione habet infallibilem imperandam vim, dummodo adsint conditiones requisitæ.
- 23 Assignatur prima conditio requisita.
- 24 Assignatur secunda.
- 25 Assignatur tertia.
- 26 Assignatur quarta.
- 27 Supradictis quatuor conditionibus occurrentibus oratio semper infallibiliter impetrat; & si non impetrat, provenit ex defectu alicujus ex dictis conditionibus.
- 28 Immo supradictis quatuor conditionibus concurrentibus exaudiantur etiam peccatores.
- 29 Adducitur, & solvitur instantia ex dicto cæci nati.
- 30 Oratio quotidiana fidei, & præsertim Pater noster, delet peccata venialia, & quotidiana.
- 31 Affertur brevis additio facta à Clemente XII. Instructioni pro expositione SS. Sacrament. occasione Orationis 40. Horarum editæ à Clemente XI. & à nobis allatæ sub verb. Eucharistia in fine.

Re-

- 32 Refertur novissima concessio specialium Indulgentiarum facta, à Benedic. XIV. tam docentibus, & addiscentibus, quam peragentibus orationem mentalem.
- 33 Assignatur modus, brevibus versiculis comprehensus, concludens omnes orationes seu Collectas.
- 34 Subnectuntur Supplementa Auctoris, ad n. 42.

- 1 ORATIONIS nomen sumitur tripliciter, scilicet generalissime, generaliter, & specialiter; Navarr. *in capit. Quando seu Enchirid. de oration. & bor. canonic. prælucl. 5. num. 8. & 9. Gobat tit. 1. tract. 5. num. 733. & alii passim.* Oratio generalissime sumpta significat quamlibet sanctam operationem; oratio generaliter sumpta significat laudem Dei, gratiarumque actionem; oratio specialiter sumpta significat petitionem rei alicujus venientis à Deo; Gobat *loc. cit. num. 733. Navarr. loc. cit. & alii passim.* Et oratio hoc tertio modo sumpta, scilicet specialiter, seu proprie, recte definitur à D. Thoma 2. 2. q. 83. art. 1. his verbis: *Est petitio rerum decentium impetrandarum à Deo immediate, vel mediate ad eum directa: Et sic in re alii communiter.*
- 2 Oratio recte dividitur in mentalem, & vocalem, oratio mentalis, seu interna est illa, quæ non voce, sed sola mente formatur, exercendo videlicet interiores animæ potentias circa Deum cum interna, pia, & familiaria ad eum directæ colloctione, prout fit in meditatione, de qua S. Augustinus *lib. de Spiritu, & anima cap. 70.* dicit: *Meditatio parit scientiam, scientia compunctionem, compunctio devotionem, devotio vero perficit orationem;* oratio autem vocalis est illa, quæ formatur voce externa exprimente pium nostrum internum desiderium ad Deum. Et additur notanter *exprimente pium nostrum internum desiderium*, quia oratio vocalis ad hoc ut habeat veram rationem orationis, necessario debet habere adjunctam orationem mentalem, seu internam, aliter sine interiori affectu, & attentione prolata non predest, juxta illud vulgatum.

Si mens non orat, in vanum lingua laborat.

Et sic orantes tamquam hypocritæ merito reprehenduntur à Christo *Matthæi 15. num. 7. & 8.* his verbis: *Hypocritæ, bene prophetabit de vobis Isaias dicens: populus hic labit me honorat, cor autem eorum longe est à me.*

- 3 Oratio vocalis dividitur in privatam, & publicam. Oratio privata est illa, quam proprio suo motu, & nomine homo privatim quocumque decenti modo, & loco effundit ad Deum pro se, vel pro alio. Oratio publica est illa, quæ auctoritate publica, & nomine totius Ecclesiæ à Ministris ad id deputatis Deo offertur, uti fit in missa, & hortis canonicis.
- 4 Oratio vocalis usum rationis habentibus est necessaria necessitate præcepti divini, positivi, & naturalis. Communis. Et quod sit necessaria necessitate præcepti divini positivi, habet expresse ex pluribus Sac. Scripturæ locis, ut *Luc. 18. oportet semper orare. Ad Colossens. 4. Orationi instare vigilantes in ea. 1. Ad Thesal. cap. ultim. sine intermissione orate. Ad Ephes. 6. Orantes omni tempore, & sæpe alibi.* Quod autem sit necessaria necessitate præcepti naturalis clare de se patet, quia vis naturæ exigit, ut Deum quandoque per actus Religionis honoremus, & colamus; & hoc naturale præceptum est adeo naturæ rationali insitum, ut omnes gentes etiam barbaræ, & infideles semper agnovierint, cum nunquam fuerit gens tam barbara, ac infidelis, quæ Deum aliquem, seu verum, seu falsum aliquo cultu non honoraret, & coleret, & signanter per orationem, quæ naturæ obvia maxime indigentiam nostram à Deo primo omnium principio declarat.
- 5 Immo oratio secundum ordinariam Dei concursus salvandi Adultus, est ipsis necessaria ad salutem etiam necessitate mediæ. Ita Suarez *tom. 2. de Religione. lib. 1. de oratione cap. 28. Layman lib. 4. tract. 1. de oratione num. 2. Sporer tom. 1. tract. 2. in 1. præcept. decalog. cap. 7. num. 21.* ubi dicit sic tenere omnes. Et

hoc desumitur ex verbis Apostoli ad *Romanos 10. ibi: Omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit, & mox addit: Quomodo invocabunt, in quem non crediderunt;* indicans non minus quam fidem, etiam invocationem Divini Nominis, seu Orationem esse medium necessarium ad salutem. Item ex verbis Christi *Luc. 11. ibi: Petite, & accipietis, quasi dicat, nisi petieritis, non accipietis; adeoque petitionem, seu orationem ordinarie esse medium necessarium ad salutem. Quamvis enim divinum auxilium ad vincendas tentationes, & servanda Dei præcepta necessarium quandoque detur non petentibus, ordinarie tamen non datur nisi petentibus, ut patet ex illo Jacobi Apostoli *cap. 4. num. 2. Non habetis, propter quod non postulatis.**

Quamvis tempus, quo urget obligatio orandi, per se loquendo, & ex virtute Religionis determinari non possit, necessarium tamen est, ut non nimis diu ab oratione desistamus, juxta illud *Lucæ 18. Oportet orare, & non deficere. 1. Ad Thessalonicens. cap. ultim. Sine intermissione orate, & ad Ephes. 6. Orantes omni tempore.* Unde Sanct. Joannes Chrysostom. *lib. de orando Deum sic dicit: Si te ipsum destitueris precatione, perinde feceris, ac si piscem ex aqua extraxeris; ut enim piscis vita est aqua, ita tibi deprecatio.* Et id ipsum fortius inculcat Sanctus Bonaventura *de perfectione vite cap. 5. respectu Religiosorum: "Revera Religiosus non frequentans assidue orationem, non solum est miser, & inutilis, quinimo coram Deo fert animam mortuam in corpore vivo.... Non est mirum, si tentationibus succumbat frequenter miserabiliter, qui studium orationis non frequentat."*

Per accidens vero, & saltem ex lege charitatis tenetur quilibet homo orare in variis casibus. *Primo*, quando adest necessitas gratiam recuperandi. *Secundo*, quando adest periculum gratiam amittendi. *Tertio*, quando adest periculum grave propriæ mortis. *Quarto*, quando occurrit aliqua spiritualis necessitas proximi, qui aliter succurri non potest, nisi orando pro eo. *Quinto*, quando respública, seu communitas adest in aliqua gravi necessitate, seu periculo, sive spirituali, sive temporalis. In istis enim, & similibus casibus teneretur quis ex populo orare sub gravi, vel levi culpa opinio astimanda prudenti judicio, juxta gravem, vel levem casum indigentiam, & urgentiam. Communis.

Respectu autem aliquorum particularium personarum potest insuper adesse obligatio orandi in quatuor specialibus casibus. *Primo*, quando adest specialis status, vel Ordinis Sacri, vel Beneficii, vel Religionis professe. *Secundo*, quando adest speciale votum. *Tertio*, quando adest speciale pactum. *Quarto*, quando adest speciale præceptum impositum à Superiore, vel in Sacramento Penitentiae. Communis.

Oratio fieri potest pro omnibus, qui nondum sunt in termino, adeoque non solum pro nobis; sed etiam pro quibuscumque aliis, etiam sceleratissimis peccatoribus, pro Paganis, Turcis, Judæis, Schismaticis, Hæreticis, & Excommunicatis. *Communissima.* Et patet tum ex praxi Ecclesiæ, signanter in feria sexta majoris Hebdomadæ; tum ex verbis Apostoli 1. *Ad Timoth. 2. ibi: Obscuro vos primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus.*

Dicitur notanter, qui nondum sunt in termino, quia non est orandum pro Beatis in celo existentibus; cum ipsi orationibus non indigeant, sed nos potius eorum orationibus indigemus, cap. Cui *Marthæ 6. §. Tertio loco de celebratione missarum, ibi: "Respondemus, quod cum Sacre Scripturæ dicat auctoritas; quod injuriam facit Martyri, qui orat pro Martyre, idem est ratione consimilis de aliis Sanctis sentiendum, qui orationibus nostris non indigent pro eo quod cum sint perfecte Beati, omnia eis ad vota succedunt, sed nos potius orationibus eorum indigemus." Quamvis tamen variè doceant, posse illis peti novam gloriam accidentalem, ut videtur etiam concedi in *cit. cap. Cui Marthæ, §. Tertio loco:* Item nec orandum est pro damnatis, cum ipsi nec dilectionis Dei, nec hominum,*

nūm, nec ullius orationis effectus capaces sint. *Communis.*
 15 Orandum est tamen pro Animabus Purgatorii, quia licet ipse sint in termino merendi, & demerendi, non tamen sunt in termino mansionis. *Certa de fide*; etiam in veteri Testamento, *Machabæor. 2. cap. 12.* & item alibi: «Sancti ergo, & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut à peccatis solvantur. *Quo in loco* S. Augustinus lib. de cura pro mortuis habenda c. 11. addit: Etsi nunquam in Scripturis veteribus omnino videretur, tamen sufficere deberet universæ Ecclesiæ in hac consuetudine clara auctoritas. *Et de verbis Apostoli cap. 32. ait:* Orationibus S. Ecclesiæ, & sacrificio salutari, elemosynis, quæ pro eorum spiritibus erogantur, non est dubitandum mortuos adjuvanti, ut cum eis misericordius agatur à Domino, quàm eorum peccata meruerunt: Hoc enim à PP. traditum universa observat Ecclesia.
 16 Immo nedum est orandum pro Animabus Purgatorii, sed & ipse sunt probabilis orandæ, & invocandæ, ut orant pro nobis; quia licet non sint in statu merendi, id tamen ad orandum, & impetrandum non requiritur, ut testatur ipsemet S. Thomas 2. 2. q. 83. art. 16. ad 2. Et de facto ex Scriptura Sacra constat, Animas Patrum veteris Testamenti, dum erant in Limbo, fuisse solitas orare pro populo, *Jeremie 15. & Machabæor. c. ultim.* ubi de Jeremia Defuncto dicitur: *Hic est qui multum orat pro populo.* Sic tenent Bellarminus lib. 2. de Purgatorio cap. 15. Joannes Medina cap. de orat. q. 4. verb. De Animabus, Gabriel sect. 85. in canone missæ prope finem, Sporer tom. 1. tract. 2. in 1. præcept. decalog. cap. 7. n. 1. Layman lib. 4. tract. 1. cap. 1. num. 5. cum Valentia, Suarez, & Less. ibi citatis, & plurimi alii passim, quamvis S. Thomas, & alii senserint contrarium; vide verb. Anima.
 17 Anima in Purgatorio orant etiam Deum pro se ipsis, quia cum peccata, & miseriam suam cognoscant, & intensissime desiderant, & sperent suam liberationem, nihil obstat, quominus hoc suum desiderium, & spem, suamque indigentiam Deo humiliter petitione explicare possint, saltem ut excitet fideles viventes ad suffragia pro illis ferenda. Ita Alensis in 4. parti. q. 91. memb. 4. Valentia tom. 2. disp. 6. q. 2. part. 6. Suarez tom. 2. de Relig. lib. 1. de orat. cap. 11. §. Sed jam dicendum, Lessius lib. 2. cap. 37. dub. 5. Layman loc. cit. num. 5. ubi dicit hoc certum esse debere, Sporer tom. 1. tract. 2. in præcept. decalog. cap. 7. num. 17. ubi dicit hoc certum esse, & alii passim.
 18 Angeli, & Sancti in cælo, & orant pro nobis, & à nobis recte, & salubriter invocantur tamquam Intercessores apud Deum: est de fide quoad utramque partem contra Hereticos. Et prima pars, scilicet, quod Angeli, & Sancti in cælis orant pro nobis, clare patet ex Sacra Scriptura; *Zacharia cap. 11.* ubi habetur, quod Angelus afflictionem populi miseratus ita Dominum deprecatus sit: *Domine exercituum usquequo tu non miseraberis Jerusalem, & Urbem Juda, quibus iratus es?* Et *Tobie 12.* ubi Angelus dixit ad Tobiam: *Quando orabas cum lacrymis.... Ego obtuli Orationem tuam Domino; & Jeremie 15.* ubi Deus ipse dixit: *Si steterint Moyses, & Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum, per quod clare demonstrat, quod Moyses, & Samuel jam defuncti poterant, & solebant orare pro populo Judæorum; alioquin si nunquam orassent, vel orare non potuissent, inepta fuisset talis Dei locutio. Et Apocalyps. cap. 5.* Describuntur viginti quatuor seniores in cælo proclisidisse coram Deo habentes *Phialas aureas plenas odoramentorum, que sunt orationes Sanctorum:* Et ibidem cap. 8. dicitur, quod *Ascendit fumus incensorum de orationibus Sanctorum de manu Angeli coram Deo,* & sæpe alibi in Sacra Scriptura tum veteris, tum novi Testamenti, habentur consimiles textus probantes Angelos, & Sanctos in cælis orare pro nobis.
 19 Secunda etiam pars, scilicet quod Angeli, & Sancti à nobis recte, & salubriter invocantur tamquam intercessores apud Deum, clare etiam patet ex pluribus textibus Sacre Scripturæ, *Genes. 48.* legitur, quod Jacob

Patriarcha Angeli opem imploravit, & Sanctos posse invocari monstravit, ibi: *Angelus, qui eripuit me de cunctis malis, benedicit pueris istis, & invocati super eos nomen meum, nomina quoque Patrum meorum Abraham, & Isaac, & crescent in multitudinem super terram:* Et *Job 5. ibi:* *Voca ergo, qui tibi respondet, & ad aliquem Sanctorum convertere.* Exodi 32. ita Moyses orabat Dominum: *Recordare Abraham, Isaac, & Jacob servorum tuorum:* Et *Psal. 113. ibi:* *Memento Domine David, & omnis mansuetudinis ejus.... Propter David servum tuum non avertas faciem Christi tui: David 3. ibi:* *Ne auferas misericordiam tuam à nobis propter Abraham dilectum tuum, & Isaac servum tuum, & Israel sanctum tuum.*
 Tum quia de fide est, homines Sanctos, & justos à vivo videntibus recte utiliterque orari, seu invocari ut Patroni, vel intercessores nostri apud Deum; ergo multo magis eosdem Sanctos cum Christo regnantem in cælis licebit orare, & invocare ut Patroni, & Intercessores nostri apud Deum; antecedens clare habetur ex variis Sacre Scripturæ textibus; 1. *Reg. 8.* dicunt filii Israel ad Samuel: *Ne cesses clamare ad Dominum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philistinorum.* *Job ultimo,* dicitur: *Ita ad servum meum Job. Jeremie 40.* habetur: *Dixeruntque ad Jeremiam Prophetam, cadat Oratio nostra in conspectu tuo, & ora pro nobis Dominum Deum tuum. Baruch. 1.* legitur: *Pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum, qui peccavimus Deo nostro. Ad Romanos 15.* sic habet Apostolus: *Obsecro vos Fratres per Dominum nostrum Jesum Christum, & per Charitatem Sancti Spiritus, ut adjuvetis me in orationibus vestris pro me ad Deum.* Et *Jacob cap. 5.* dicitur: *Orate pro invicem, ut salvemini, multum enim valet deprecatio justitiam assidua.*
 Nec valet dicere cum Hæreticis, quod invocatio Sanctorum credit in injuriam Christi Mediatoris, qui solus est Mediator, & Advocatus noster. 1. *Ad Timoth. cap. 2. ibi:* *Unus est Mediator Dei, & hominum, Homo Christus Jesus.* Non valet, inquam, quia, cum ibi Apostolus statim subjungat: *Qui dedit in redemptionem in semetipsum pro nobis,* aperte demonstrat, quod non loquitur de Mediatore per intercessionem, sed solum de Mediatore per Redemptionem, quem solum esse Christum Jesum unicum nostrum Redemptorem, de Fide non ipsi indubitanter tenemus, quamvis plures Mediatore per intercessionem admitamus.
 Christus est etiam Mediator per intercessionem, & diversimodo à Sanctis. Vide expositionem doctrinæ Catholice Ecclesiæ magni Bossuetii, cap. 15. §. 4.
 Oratio ex Christi promissione habet infallibilem impetrandi vim, dummodo adsint conditiones requisitæ; *Communis.* Habetur enim clare ex pluribus Evangeliorum textibus; *Matthæi 7.* dicitur: *Petite, & dabitur vobis, & ib. cap. 21.* habetur: *Omnia quecumque petieritis in oratione credentes, accipietis, & Marc. 11.* promittitur expresse: *Propterea dico vobis, omnia quecumque orantes petitis, & credite, quia accipietis, & venient vobis.* Luc. 11. absolute dicitur: *Omnis enim, qui petit, accipit, & Joann. 16.* concludit suam infallibilem promissionem dicens: *Amen amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.*
 Prima conditio requisita ad efficaciam, & ineffabilem effectum orationis est, quod petantur necessaria, & utilis ad salutem; cum enim ad infallibiliter obtinendum juxta textum mox allatum *Joannis 16.* debeamus petere in nomine Salvatoris, clare indicat, quod petenda sint necessaria, & utilis ad salutem, quia, ut optime ad eum locum exponit S. Augustinus *tract. 102. in Joannem:* *Deus non petitur in nomine Salvatoris, quia dicitur petitur contra rationem salutis.*
 Secunda conditio est, quod oratio sit pia, scilicet cum devotione, & maxime cum firma Fide obtinendi id, quod petitur, quia supradictæ promissiones Christi ad infallibilem effectum, seu impetrationem orationis exigunt Fidem orantis. Unde *Jacobi 1.* dicitur: *Postulet autem in Fide, nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui à vento movetur,*

tur, & circumfertur; non ergo estimet homo ille, quod accipiat aliquid in Domino. Tertia conditio est, quod oratio fiat pro se ipso, & non pro aliis. Ut enim optime observat S. Augustinus *tract. 102. in Joannem:* *Exaudiuntur omnes pro seipitis, non autem pro omnibus; Unde non simpliciter dicitur, sed dabit vobis.* Quamvis enim ex charitate orare possimus, ac debeamus etiam pro aliis, juxta illud *Jacobi 5.* *Orate pro invicem, ut salvemini,* tamen multo difficilius censetur impetratio pro aliis, quàm pro seipso, cum alii possint obicere ratione propria indispositionem, quàm indispositionem tollere, & dispositionem ponere pro aliis, non est in potestate orantis, sicuti est in sua potestate pro se ipso: dato aurem, quod alii, pro quibus oratur, sint debite dispositi, etiam oratio pro ipsis facta, & ceteris aliis conditionibus vestita, habebit suum infallibilem effectum, seu impetrationem, ut recte docent *Layman loc. cit. num. 10.* *Reiffenstuel tract. 5. dist. q. 5. de oratione n. 53. & alii.*
 Quarta conditio orationis infallibiliter, & certo impetrantis est, quod fiat perseveranter; id est, si prima vice non obtineamus, iterum, iterumque instemus. Unde *Christus Dominus Luc. 18.* dicit: *Opera semper orare, & non desicere:* Et ex professo late id ostendit *Lucæ 11. de amico, & tribus panibus dicens:* «Et si ille perseveraverit pulsans, dico vobis, & si non dabit illi surgens, nec quod amicus ejus fit, propter improbitatem tamen reus surget, & dabit illi quodnotum debet necessarios. Et ego dico vobis: Petite, & dabitur vobis, querite, & invenietis, pulsate, & aperietur vobis.»
 Supradictis quatuor conditionibus concurrentibus, oratio semper infallibiliter impetrat; & si non impetrat, provenit, ex defectu alicujus ex dictis conditionibus, ut omnes ipsas egregie complectens dicit S. Basilus *serm. de orand. Deum,* ibi: *Ideo quando petit, & non accipit, est, quia perperam postulasti, vel infideliter, vel leviter, vel non conferentia tibi, vel destitit:* Et jam dixerat *Jacobus Apost. in sua canonica cap. 4. Petitis, & non accipitis, eo quod male petatis.*
 Immo supradictis quatuor conditionibus concurrentibus exaudiuntur etiam ipsimet peccatores, ut docet *Communis Doctorum cum S. Thoma 2. 2. quest. 13. art. 16.* Et expresse S. August. *tract. 44. in Joannem,* dicens: «Si peccatores Deus non exaudit, frustra ille Publicanus oculos in terra dimittens, & pectus suam percussans diceret: Deus, propitius esto mihi peccatori.» Et S. Joann. Chrysostom. explicans illa verba Christi *Matthæi 7.* *Omnis, qui petit, accipit, addit, sive justus sit, sive peccator, dum rite orat:* Et ratio est, quia orationis proprius effectus, seu impetratio non nititur justitia, seu statu gratiæ, sicut meritum solum, sed tantum gratia, misericordia, & liberali promissione Dei, qui dives est, ac pius in omnes justos, ac impios Judæos, & Græcos, qui invocant illum. *Non enim* (scribit Apostolus *ad Romanos 10. num. 12.) est distinctio Judæi, & Græci, nam idem Dominus omnium, Dives in omnes, qui invocant illum.*
 Nec valet obicere illud cæci nati *Joan. 9.* *Scimus quia Deus peccatores non audit, non valet, inquam, quia ut respondet S. Augustinus, loc. cit.* illud est dictum nondum Spiritu Sancto junctis, seu perfecte illuminatis, & ideo non est ratum, quamvis possit ratificari (ut dicit S. Thomas *loc. cit. 1.*) si intelligatur de peccatore in quantum peccator est, utpote qui, vel cum actuali affectu peccati, vel pro ipso affectu peccati petat; hunc enim Deus non exaudit ex mera misericordia, nisi quandoque ad vindictam, juxta illud S. Augustini *tract. 73. in Joannem.* *Deus quemdam negat propitius, que concedit iratus:* tum quia proprius sensus illius cæci videtur esse, quod Deus peccatores non exaudit ad parationem mitalicorum in confirmationem falsæ fidei, & consequenter Christum non potuisse tunc facere miraculum, nisi ejus vita, & doctrina esset justa, vera, & à Deo. Sic ad literam Sporer *loc. cit. n. 15.*
 Oratio quotidiana fidelium, & præsertim *Pater noster* &c. delet peccata venialia, & quotidiana, textu expresso in *cap. De quotidianis 20. dist. 3. de Panis. ibi:*

«De quotidianis, brevioribus, levibusque peccatis, sine quibus hæc vita non ducitur, quotidiana oratio fidelium satisfacit. Eorum est enim dicere *Pater noster, qui est in calice* &c. Delet omnino hæc oratio minima, & quotidiana peccata. (L. 27. tit. 4. part. 1.)
 Advertendum est, quod in instructione pro expositione SS. Sacramenti occasione Orationis 40. Horarum italice tradita de mandato Clementis XI. & à nobis allata sub verb. Eucharistia in fine, non excipiuntur sub §. 10. pro facultate canendi missam votivam de SS. Sacramento omnes dies, qui excipiuntur in posteriori, & novissima simili instructione italice pariter tradita de mandato Clementis XII. In hac enim sub dicto §. 10. post verba *Come anche eccettuata la Feria quarta delle Ceneri, & le Ferie seconda, terza, & quarta della settimana Santa,* excipiuntur etiam *in giorni dell' Ottava di Pasqua, & di Pentecoste, & vigilia del S. Natale, & della Pentecoste, & l'Oratio dell' Epifania,* qui non erant excepti in dicta Instructione Clementis XI. Hinc utpote posterior attendenda est nunc Instrutio Clementis XII. quoad exceptionem etiam supradictorum dierum. In reliquis autem est utraque eadem ad literam: unde sufficit cum dictorum exceptorum dierum additione, attendere jam allatum *loc. cit. Instructionem. Vide ibidem.*
 Orationes, præter eas, quæ in Ecclesia receptæ sunt, in sacris Ritibus, non sunt admittendæ. *Benedict. XIV. tom. 1. const. 86. incip. Inter omnigenas, §. 18.*
 Orationes, seu proces publicæ, earumque formulæ ab Ecclesiastica auctoritate indicendæ sunt & designandæ. Idem const. 82. incip. Quemadmodum preces.
 Oratio in communi suadet & laudatur. Orationum vocalium recitatio laudatur, & confirmatur indulgentiæ eas recitantibus concessæ: orationis mentalis exercitium docentibus, illamque peragentibus novæ indulgentiæ conceduntur. Orationem mentalem per mensum peragentibus, & confessis ac Sacra Communione refectis indulgentia plenaria conceditur. Hæc omnia ex constitutione Bull. tom. 2. *Benedicti XIV.* quam hic per extensum adducimus.
 Ven. Fratribus Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, & Presulibus locorum Ordinariis universis gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentibus.
 BENEDICTUS PAPA XIV.
 Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam Benedictionem.
 QUEMADMODUM nihil est hominibus à familiari Dei consortio, & consuetudine avulsis, & ejectionis ad divinos hauriendos fulgores, ad æternam salutem procurandam, & ad Deum quasi manu facta coeundum magis opportunum, salutare, ac necessarium oratione, quæ est veluti ascensio animæ de terrestribus ad celestia, inquisitio Superiorum, invisibilium desiderium, conjunctio Spiritui Sancto, & ad Deum locutio, ita ne desolatione desoletur universa terra ex eo, quod nullus recogitet corde, omnes, & singuli ubique, & semper salutaribus præceptis monendi sunt, quod oporteat semper orare, & nunquam desicere: ut in omni oratione, & obsecratione, cum gratiarum actione, petitionibus nostris innorescentibus apud Deum, ipse qui dives est in omnes cum invocantes, nec nostras ab se deprecationes, nec suas à nobis amoveat miserationes. Ea propter prædecessores nostri Romani Pontifices Divina institutione formati, ut Christiani fideles ad orationis, sive vocalis, sive mentalis, ut dicitur, illa sit, studium cum alacritate invendum, & sine intermissione frequentandum incitari, eosdem tum cohortationibus inflammare, tum celestium etiam munerum thesauris, quorum suspensionem ipsis creditiderat Altissimus, allicere studerunt. Indulgentias nemin. peccatorum remissiones, & de injunctis eis quomodolibet debitis penitentis relaxationes elargiti sunt

his, qui sive vocales preces recitentur, sive per alii-
 quod temporis spatium quotidie in lege Domini medi-
 tarentur. Nos autem laudatissimis eorumdem præde-
 cessorum nostrum exemplis incensi, non solum omnes,
 & singulas indulgentias, peccatorum remissiones, &
 penitentiarum relaxationes per eosdem nostros præde-
 cessores pro recitanti bus quascumque vocales preces
 dummodo nunquam revocata fuerint aut quomodo-
 libet orantibus quocumque modo, sive ad tempus, sive
 in perpetuum ad hanc usque diem concessas Apostoli-
 ca auctoritate, tenore presentium, sub iisdem prorsus
 modo ac forma confirmamus, & quatenus opus sit, de
 novo concedimus: Verum etiam aliis insuper iis præ-
 sertim, qui mentalis orationis, seu meditationis studio
 operam dederunt ut infra, impertimur. Primum itaque
 omnibus, & singulis sive qui tam in Ecclesiis, quam
 alibi, & ubicumque locorum publicæ, & private quos-
 cumque homines orandi, seu meditando rudes quomo-
 documque orare, & meditari docuerint, sive qui pie
 orandi, & meditando institutioni huiusmodi, ut præ-
 mititur, interfuerint, dummodo vere penitentes, ac sa-
 cra communione reflecti, qua vice id egerint, septem an-
 nos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu aliis
 quomodolibet debitis penitentis in forma Ecclesiæ con-
 sueta relaxamus. Is vero tam docentibus, quam addis-
 centibus, qui assidue præmissa peregerint, ac similiter
 vere penitentes, ac sacra communione reflecti, pro Chris-
 tianorum Principum concordia, hæresum extirpatione,
 ac Sanctæ Matr. Eccles. exaltatione, pias ad Deum pre-
 ces effuderint semel in mense pro uniuscujusque com-
 modo, & arbitrio plenariam omnium peccatorum suorum
 indulgentiam, & remissionem, quam per modum
 suffragii animabus Christianifidelium, quæ Deo in chari-
 tate conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint,
 misericorditer in Domino concedimus. Insuper iis,
 qui per duos quadrantes continuatos, vel saltem per
 quadrantem horæ singulis diebus, & per totum mensem
 orationi mentali dabunt operam, & vere penitentes, &
 confessi SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, ac
 pro Christianorum Principum concordia, hæresum ex-
 tirpatione, & Sanctæ Matr. Eccles. exaltatione pias
 apud Deum preces pariter effuderint, plenariam semel
 quolibet mense omnium peccatorum suorum indulgentiam,
 & remissionem; quam itidem per modum suffra-
 gii animabus Christianifidelium, quæ Deo in charitate
 conjunctæ ab hac luce migraverint, applicare possint,
 auctoritate, & tenore similibus misericorditer in Do-
 mino elargimur. Etsi autem juxta divinum Domini Nos-
 tri Jesu Christi præceptum oporteat, ut quisquis oratu-
 rus, ne ad instar hypocritarum videatur ab hominibus,
 intret cubiculum suum, & clauso ostio oret coelestem
 Patrem in abscondito; tamen cum ipse Dominus di-
 xerit, quod ubi sunt duo, vel tres congregati in no-
 mine meo, ibi sum in medio eorum; & Sanctus Joan-
 nes Chrysostomus prædicet: esse in oratione cum fra-
 tribus plus aliquid; videlicet concordiam, conspiratio-
 nem, amoris conjunctionem, & charitatis clamorem
 felici societate, ex qua orationes infirmiores, se simul
 complexas, validiores in cœlum evehit; optimum es-
 set, ubi commode fieri posset, ut quemadmodum in
 nonnullis institutum esse accepimus, ita in omnibus,
 & singulis diocesisibus in more poneretur: nimirum,
 ut singulis diebus, dato certo campanarum signo, si-
 ve in Ecclesiis, dummodo totius populi multitudo unum
 in locum, ubi oret, masculis à feminis seorsim collo-
 catis, convenire facile possit, & nulla suboriarur con-
 fusio, & inordinatio, sive in propria domo patresfa-
 milias, eo aut alio opportuniori tempore ante imagi-
 nem sacram cum tota familia convenientes orent. Ea
 propter Vos Venerabiles Fratres rogamus, & in Do-
 mino hortamur, ut omnibus, & singulis Ecclesiarum,
 & piorumque locorum, in civitatibus quidem Cathedra-
 lis, aliarumque præcipuarum Ecclesiarum; in oppidis
 vero Parochialium Ecclesiarum Superioribus, ac Rec-
 toribus injungatis, ut præmissis campanæ sonitu iis die-
 bus, iisque horis, quibus vobis opportunius in Domi-
 num visum fuerit, dando, decernendoque omnes Chris-

»fideles uniuscujusque curæ commissos, quos in unum
 »convenire contigerit, in mentalis orationis studio eru-
 »dire, sive per alios peritos erudiri faciant, atque ad
 »illam frequentandam accendere, & necessitatem, uti-
 »litatemque proponere, indulgentiarum thesauros, quos
 »ipsos ea, qua decet, pietate, reverentia lucrandos in-
 »flammare student, & enitarur, atque etiam, si com-
 »mode, ut præmittitur, fieri poterit, orationi mentali
 »in communi prædicta, ut dicitur, vacare, in eaque
 »exerceri faciant, & curent. Presentibus perpetuis fun-
 »turis temporibus valituris. Volumus autem, ut earum-
 »dem presentium literarum transumptis, seu exemplis
 »manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo per-
 »sonæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, ean-
 »dem prorsus fides adhibeatur, quæ adhibetur eis-
 »dem presentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. In-
 »terim Apostolicam Benedictionem Vobis, Venerabiles
 »Fratres, peramanter impertimur.
 »Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub
 »annulo Piscatoris die XVI. Decembris M. DCCXLVI.
 »Pontificatus nostri anno sexto. = Cajetanus Amatus.»

* Anno antecedenti super eodem argumento emanaverat
 hoc aliud Decretum.

Cum Sacra Congreg. Indulgentiis, sacrisque reli-
 quis præpositæ humillime expositum fuerit, tribus die-
 bus, scilicet Feria V. in Coena Domini, ac Parasceves,
 & Sabbati Sancti, quibus incrementa SS. Corporis, &
 Sanguinis D. N. Jesu Christi sacrificia ex ecclesiasticæ
 disciplinæ instituto offerri minime possunt, quoddam
 primum exercitium in Urbe, & in aliquibus Italicis locis in-
 troducitur inveniri sub hac lege, ut quisque spatio sal-
 tem unius horæ omnibus ac singulis præfatis diebus ora-
 tioni mentali, vel vocali in suffragium animarum in
 Purgatorii penis degentium vacare debeat, ut quo tem-
 pore ipsæ fidelium defunctorum animæ suffragiis ex-
 missarum celebratione provenientibus destituantur, alia
 qua potest ratione valeant adjuvari, eadem Sacra Con-
 gregatio die 6. Aprilis 1745. re mature perpensa, ad
 laudabile huiusmodi institutum confovendum, omni-
 bus & singulis utriusque sexus in Urbe, ac in Italia
 Christianifidelibus, qui saltem corde contriti diebus in
 Coena Domini, ac Parasceves, & Sabbati Sancti ora-
 tioni mentali, vel vocali in suffragium fidelium defunc-
 torum unam saltem horam devote impenderit, indul-
 gentiam septem annorum, totidemque quadragenarum
 animabus fidelium defunctorum applicabilem in per-
 petuum concedendam esse censuit. De quibus facta per
 me infrascriptum Secretarium die 10. ejusdem mensis
 Sanctissimo Domino relatione, Sanctitas sua votum
 Sacra Congregationis approbando benigne annuit. =
 C. Card. de Hieronymis Præf. = A. M. Erba Proto-
 notarius Apostol. Secret.»

Eandem Indulgentiam confirmavit SS. D. N. Papa
 Benedictus XIV. die 4. Martii 1750. anno Jubilæi. Vide
 verb. Jubilæum art. 1. n. 47. *

Ut quisque sciat modum concludendi orationes, seu
 collectas tum in missa, tum in divino officio, quidam
 Sacer. Poeta sequentibus versibus omnes quotquot dati
 possunt conclusiones univit, videlicet.

*Per Dominum dicas, cum Patrem Presbyter oras,
 Cum Christum memoras, per eundem dicere debes,
 Cum Christo loqueris, qui visis dicere quæras,
 Qui tecum, si sit collectæ finis in illo,
 Et si Spiritus almus, ejusdem dicere debes.*

* Peccatorum orantium tria sunt genera. Alii scilicet
 in statu peccati mortalis degunt, & se credunt
 contritos, quamvis non sint. Eorum oratio rite institu-
 ta à Deo exauditur. Alii dolent quidem de peccato, sed
 non ita, ut ab eo se expediant; hi vero, ut eniti, ac se
 liberare valeant, si ideo Deum deprecantur, ea saltem
 impetrant, quæ ad æternam suam salutem pertinent.
 Sunt tandem, qui nec dolent de peccato, nec enituntur,

»tur, ut è statu illo exeant, immo nec volunt, si quid
 illi petierit à Deo vel spirituale, vel temporale, raro
 exaudiuntur. Ita ex Suarez, Instit. Eccles. 62. §. 10. *
 * Orationes præter eas, quæ in Ecclesia receptæ
 sunt, in Sacris Ritibus non sunt admittendæ; Benedic-
 ti XIV. tom. 1. const. 89. incip. Inter omnigenas §. 18.
 Orationes, seu preces publicæ, earumque formulae ab
 ecclesiastica auctoritate indicendæ sunt, & designandæ:
 Idem const. 82. incip. Quemadmodum.
 Oratio in communi suaderet, & laudatur; idem
 tom. 2. const. 23. incip. Quemadmodum nihil: Orationum
 vocalium recitatio laudatur, & confirmantur in-
 dulgentia eas recitantibus concessa; idem *ibid.* Orationis
 mentalis exercitium docentibus, illamque peragentibus
 novæ indulgentiæ conceduntur; idem orationem
 mentalem per mensem peragentibus, & confessis, ac sa-
 cra communione reflectis, indulgentia plenaria concedi-
 tur; idem *ibid.* Vide supra n. 32. ubi affertur integra
 dicta constitutio. *

ORATORIUM.

SUMMARIUM.

- 1 **O**rationis generice captum quid sit.
- 2 Oratorium pro missis celebrandis aliud est publi-
 cum, & aliud est privatum.
- 3 Oratorium publicum pro missis celebrandis quale
 sit, & debeat esse.
- 4 Oratorium privatum pro missis celebrandis quale
 sit, & debeat esse.
- 5 Afferitur decretum Clementis XI. de celebratione in
 Oratoriis privatis.
- 6 Afferitur formula indulti pro Oratorio privato.
- 7 Afferitur clausula, quæ solet poni pro infirmo, etiam
 nobili.
- 8 Quadruplicis speciei solent Oratoria privata concedi,
 & assignantur.
- 9 Ad uberiorem notitiam juvat expendere singulas
 clausulas supradictæ formulæ solita communiter
 dari in concessione Oratorii privati.
- 10 Expenditur prima clausula: Qui ut asseris de no-
 bilitate genere, &c. quæ imporat veram nobilitatem
 ab ascendentibus derivatam, & sufficit sola nobi-
 litas patris.
- 11 An sufficiat sola nobilitas matris.
- 12 Expenditur secunda clausula: In privato Domus
 tuæ, &c. quæ non privet indultarium hoc privi-
 legio, etiamsi mutet domicilium, & illud trans-
 ferat etiam in aliam diocesim.
- 13 In tali casu debet approbari ab Ordinario illius
 civitatis seu diocesis, ad quam Oratorium trans-
 fertur.
- 14 Et probabilius debet iterum approbari, etiamsi
 transferatur de una in aliam domum intra ean-
 dem civitatem, seu de uno loco ad alium intra
 eandem domum.
- 15 In casu vero, quod verba illa: Solitæ habitationis
 in diocesi N. existentis, seu civitatis N. vel dio-
 cesis N. posita sint in indulto restrictivè, & ta-
 xativè, transferens habitationem ab una ad aliam
 diocesim, non trahit secum privilegium Oratorii
 privati.
- 16 Privilegiatus potest probabilitur, tam in civitate,
 quam ruri, dum ibi commoratur, uti Oratorio pri-
 vato, ita tamen, ut interim non utatur eo, quod
 est in civitate.
- 17 Tertia clausula: Decenter muro extructo, & orna-
 to, denotat, quod locus, in quo vult erigi Ora-
 torium, debet esse decens, muro clausus saltem
 à tribus lateribus, ornatu, & instructus omni-
 bus spellecibus necessariis ad Sacram facien-
 dum, & ab omnibus domesticis usibus liber, &
 segregatus.
- 18 Unde supra cubiculum Oratorii, seu supra Capel-
 lariam, BIRIOTA, Tom. VI.

- lam non debet retineri lectus ad dormiendum, aut
 alia res profana.
- 19 Potest tamen privilegiatus, si nolit amplius uti
 privilegio, pro suo libito convertere Oratorium in
 usum profanos.
  - 20 Si autem privilegiatus velit iterum tale Oratorium
 profanatum remittere ad usum celebrandi Sacrum,
 indiget nova approbatione Ordinarii.
  - 21 Quarta clausula: Per Ordinarium loci prius visi-
 tando, &c. indicat non posse valide Oratorium
 constitui, nisi præcedat visitatio, & approbatio
 Ordinarii, ejusque licentia.
  - 22 Sufficit tamen, si semel visitetur, & approbetur,
 & licentia obtineatur ab Ordinario loci, vel ejus
 Vicario, seu Delegato, aut Vicario Capitulari.
  - 23 Ordinarius adinveniens Oratorium præditum omni-
 bus requisitis in indulto, tenetur approbationem, &
 licentiam concedere.
  - 24 Ex justa causa potest tamen eam non concedere, &
 concessam revocare, donec Oratorium sit decenter
 instructum omnibus in indulto requisitis.
  - 25 Privata Oratoria post primam visitationem non pos-
 sunt amplius de Jure visitari ab Episcopo.
  - 26 Antequam Episcopus per viam denuntiationis, & in-
 quisitionis potest accedere ad ipsa Oratoria privata,
 ut videat quomodo se habeant, & an decenter reti-
 neantur, & custodiantur.
  - 27 Episcopus non potest concedere licentiam celebrandi
 in Oratoriis privatis.
  - 28 Immo Episcopi neque possunt concedere licentiam
 domi celebrandi, ut infirmus pro Viatico commu-
 nicetur.
  - 29 Potest tamen Episcopus concedere licentiam eri-
 gendi Oratorium in domo privata, & inibi per
 modum habitus semper celebrandi; dummodo tale
 Oratorium habeat publicum ingressum, & egressum.
  - 30 Privilegium Oratorii durat durante vita illius, cui
 facta est concessio, eoque mortuo, finitur, nec trans-
 it ad heredes.
  - 31 Mortuo Summo Pontifice, qui concessit, & Ordina-
 rio, qui approbavit Oratorium, non perit Oratorii
 concessio.
  - 32 Immo indultum Oratorii non perit mortuo Pontifi-
 ce concedente, etiamsi ante ipsius mortem nondum
 fuerit ab Ordinario approbatum, & executioni de-
 mandatum.
  - 33 Quinta clausula: Unam missam pro unoquoque die,
 clare demonstrat non posse ibi celebrari, nisi uni-
 cam missam pro quolibet die.
  - 34 Unde tam celebrans, quam celebrare faciens in dico-
 oratorio alteram missam, & plures, peccant
 mortaliter.
  - 35 Sexta clausula: Dummodo in eadem domo celebra-
 di licentia, &c. aperte ostendit, quod in eadem
 domo nequeunt esse plura Oratoria, & quod idem
 Oratorium nequit suffragari quoad satisfaciendum
 præcepto audiendi missam pluribus Dominis, & Fa-
 miliis distinctis.
  - 36 Unde, si in eadem domo sint duo Domini cum suis
 distinctis Familiis, & uterque impetraverit in-
 dultum Oratorii, iis qui posterius impetravit, non
 potest eo uti, durante indulto pro eadem domo prius
 impetrato.
  - 37 Cessante autem primo indulto incipit valere secundum
 posterius impetratum pro eadem domo.
  - 38 Si autem plures familia habitent in domo divisa in
 plures distinctas partes, potest pro quolibet habere
 locum privilegium Oratorii privati.
  - 39 Item, si domus pluribus Solaris constet, & in ip-
 sis constituantur diversæ habitationes, pro diver-
 sis familiis, erunt diversæ domus juxta diversita-
 tem solariorum.
  - 40 Septima clausula: Per quemcumque Sacerdotem ab
 Ordinario approbatum, &c. indicat Sacerdotem ibi
 celebratum debere habere à suo respectivo Su-
 periore approbationem, saltem generalem, & li-
 cc